

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
στις 29ης Ιουνίου 2000 *

Στην υπόθεση C-455/98,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tampereen käräjäoikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Tullihallitus

και

Kaupo Salumets κ.λπ.,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), των οδηγιών 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21), καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Σερόν, πρόεδρο τμήματος, P. Jann (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- ο Tallbak, εκπροσωπούμενος από τον J. Vuorilahti, δικηγόρο στο Tampere,
- οι Heikkinen και Koivula, εκπροσωπούμενοι από τον T. Vähätalo, δικηγόρο στο Tampere,
- οι Kortelainen και Lempinen, εκπροσωπούμενοι από τον J. Ojala, δικηγόρο στο Ελσίνκι,
- η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον H. Rotkirch και την T. Pynnä, valtionasiamiehet,

- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Κ. Γεωργιάδη, δικαστικό αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και την Ε.-Μ. Μαμουνά, εισηγήτρια στην ειδική νομική υπηρεσία — τμήμα ευρωπαϊκού δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή U. Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον I. M. Braguglia, avvocato dello Stato,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. Tricot και την Κ. Λέινο, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του Tallbak, εκπροσωπούμενου από τον J. Vuorilahti, των Heikkinen και Koivula, εκπροσωπούμενων από τον T. Vähätalo, της Φινλανδικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από την T. Rynmä, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον Β. Κυριαζόπουλο, βοηθό νομικό σύμβουλο στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους R. Tricot και E. Paasivirta, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, κατά τη συνεδρίαση της 3ης Φεβρουαρίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Μαρτίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με διάταξη της 8ης Δεκεμβρίου 1998, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Δεκεμβρίου 1998, το *Tampereen käräjäoikeus* υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), ένα προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49, στο εξής: έκτη οδηγία), των οδηγιών 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21), καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας).
- 2 Το ερώτημα αυτό ανέκλυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ *tullihallitus* (φινλανδικής διοικήσεως των τελωνείων) και *K. Salumets*, καθώς και άλλων ατόμων που έχουν κατηγορηθεί για λαθραία εισαγωγή στη Φινλανδία αιθυλικής αλκοόλης προελεύσεως τρίτου κράτους.

Η κοινοτική ρύθμιση

3 Κατά το άρθρο 202 του τελωνειακού κώδικα:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από την παράτυπη εισαγωγή, στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, εμπορεύματος υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς:

(...)

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της παράτυπης εισαγωγής.

(...)».

Το άρθρο 212 του ίδιου κώδικα ορίζει τα εξής:

«Η τελωνειακή οφειλή που αναφέρεται στα άρθρα 201 έως 205 και στα άρθρα 209 έως 211 γεννάται ακόμη και αν αφορά εμπόρευμα για το οποίο ισχύει απαγορευτικό ή περιοριστικό μέτρο κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, ανεξάρτητα από τη φύση

του. Ωστόσο, καμία τελωνειακή οφειλή δεν γεννάται κατά την παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας πλαστού χρήματος καθώς και ναρκωτικών τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του αυστηρά εποπτευόμενου από τις αρμόδιες αρχές εμπορικού κυκλώματος ενόψει της χρήσης για ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς (...).»

- 4 Κατά το άρθρο 2 της έκτης οδηγίας:

«Στον φόρο προστιθεμένης αξίας υπόκεινται:

(...)

2. Οι εισαγωγές αγαθών.»

- 5 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12 ορίζει τα ακόλουθα:

«Η παρούσα οδηγία καθορίζει το καθεστώς των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και άλλους έμμεσους φόρους που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση προϊόντων, εκτός του ΦΠΑ και των φόρων που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.»

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας ορίζει:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, σε κοινοτικό επίπεδο, στα ακόλουθα προϊόντα όπως ορίζονται στις σχετικές οδηγίες:

(...)

— το οινόπνευμα και τα αλκοολούχα ποτά,

(...)».

Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας:

«Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση [διάθεση στην κατανάλωση] ή κατά τη διαπίστωση των ελλειμμάτων που οφείλουν να φορολογηθούν σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3.

Θεωρείται ως διάθεση στην κατανάλωση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης:

(...)

γ) κάθε εισαγωγή, ακόμη και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων, εφόσον δεν τίθεται υπό καθεστώς αναστολής.»

6 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/83 ορίζει:

«Τα κράτη μέλη επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης στην αιθυλική αλκοόλη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.»

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους τους οποίους καθορίζουν με σκοπό την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης:

α) όταν διανέμονται με τη μορφή αλκοόλης η οποία έχει υποστεί πλήρη μετουσίωση σύμφωνα με τις απαιτήσεις κάθε κράτους μέλους, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές έχουν δεόντως κοινοποιηθεί και γίνει δεκτές σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4. Προϋπόθεση της απαλλαγής αυτής είναι η εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ στις ενδοκοινοτικές μεταφορές πλήρως μετουσιωμένης αλκοόλης για εμπορικό σκοπό·

(...)».

Η εθνική ρύθμιση

- 7 Βάσει του alkoholilaki (νόμου περί οινοπνεύματος) υπ' αριθ. 1143/1994, η εισαγωγή αιθυλικής αλκοόλης στη φινλανδική επικράτεια επιτρέπεται μόνο στους εμπόρους που διαθέτουν σχετική άδεια εισαγωγής ή στους κατόχους αδείας χρησιμοποίησης για προσωπική χρήση.
- 8 Δυνάμει του valmisteverotuslaki (νόμου περί ειδικών φόρων καταναλώσεως) υπ' αριθ. 1469/1994, βαρύνονται με ειδικό φόρο καταναλώσεως το οινόπνευμα και τα οινοπνευματώδη ποτά που εισάγονται στη Φινλανδία από άλλο κράτος μέλος ή από τρίτες χώρες.
- 9 Επιπλέον, κατά τον arvonlisäverolaki (νόμο περί φόρου προστιθεμένης αξίας, στο εξής: ΦΠΑ) υπ' αριθ. 1501/1993, επιβάλλεται ΦΠΑ επί αγαθών που εισάγονται στη φινλανδική επικράτεια από κράτος το οποίο δεν είναι μέλος της Κοινότητας.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 10 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο καταδίκασε τους κατηγορούμενους της κύριας δίκης σε φυλάκιση και σε χρηματικές ποινές επειδή την περίοδο 1996/1997 εισήγαγαν λαθραία στη Φινλανδία περί τα 100 000 λίτρα αιθυλικής αλκοόλης προελεύσεως Εσθονίας. Δεν αμφισβητείται ότι μέρος αυτής της παρανόμως εισαχθείσας ποσότητας αλκοόλης ήταν ήδη εμφιαλωμένο, ενώ το υπόλοιπο μέρος εμφιαλώθηκε στο ως άνω κράτος μέλος, σε κτίριο όπου στεγάζονταν παλαιότερα σταύλοι, κατά παράβαση των κανόνων υγιεινής.

- 11 Το αιτούν δικαστήριο διαχώρισε από την ποινική διαδικασία το αίτημα του tullihallitus, που ζήτησε να υποχρεωθεί ο Salumets και οι συνένοχοί του, σύμφωνα με τον alkoholi- ja alkoholijuomaverosta säädetty laki (νόμο περί φορολογίας οиноπνεύματος και οиноπνευματωδών ποτών) υπ' αριθ. 1471/1994, στην καταβολή των δασμών, του ΦΠΑ, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και του φόρου οиноπνεύματος που θα όφειλε να καταβάλει ο εισαγωγέας του εμπορεύματος στη φινλανδική επικράτεια, ύψους 38 εκατομμυρίων φινλανδικών μάρκων (FIM) περίπου.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο, ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε το αίτημα αυτό, εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το αν οι διατάξεις του τελωνειακού κώδικα και των οδηγιών επί φορολογικών θεμάτων που παρατίθενται στη σκέψη 1 της παρούσας αποφάσεως έχουν εφαρμογή στην αιθυλική αλκοόλη ακόμα και όταν αυτή εισάγεται λαθραίως.
- 13 Ειδικότερα, όσον αφορά τη λαθραία εισαγωγή στη Φινλανδία αιθυλικής αλκοόλης, ουσία η οποία, αυτή καθαυτή, δεν προορίζεται προς πόση και απευθύνεται σε μια αγορά σαφώς πιο περιορισμένη έναντι αυτής των άλλων οиноπνευματωδών ποτών λόγω του συστήματος παροχής αδειών που προβλέπεται εντός του κράτους μέλους αυτού, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η εισαγωγή αυτή πρέπει να εξομοιωθεί με τις πράξεις της παράνομης παραδόσεως ναρκωτικών και της εισαγωγής πλαστού χρήματος, οι οποίες, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν υπόκεινται ούτε σε δασμούς ούτε σε ΦΠΑ.
- 14 Υπό τις συνθήκες αυτές το Tampereen käräjäoikeus αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν οι κοινοτικές φορολογικές οδηγίες του Συμβουλίου 92/12/ΕΟΚ, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, 92/83/ΕΟΚ, της 19ης Οκτωβρίου 1992, και 77/388/ΕΟΚ, της 17ης Μαΐου 1977, καθώς και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της

12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι οι αρχές περί της υποχρεώσεως καταβολής φόρων και δασμών ισχύουν και όταν πρόκειται για λαθρεμπορία καθαρού οινοπνεύματος;»

- 15 Οι εναγόμενοι της κύριας δίκης διατείνονται ότι οι ως άνω οδηγίες και ο τελωνειακός κώδικας δεν έχουν εφαρμογή προκειμένου για πράξη λαθραίας εισαγωγής αιθυλικής αλκοόλης. Πράγματι, η αιθυλική αλκοόλη δεν μπορεί να θεωρηθεί οινοπνευματώδες ποτό προοριζόμενο για κατανάλωση, λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε οινόπνευμα. Επομένως, μια τέτοια πράξη πρέπει να αντιμετωπίζεται όπως και η εισαγωγή ναρκωτικών, τα οποία δεν μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο, οπότε δεν επιβαρύνονται ούτε με δασμούς ούτε με ΦΠΑ. Εξάλλου, το λαθρεμπόριο οινοπνεύματος δεν αποτελεί οικονομική δραστηριότητα υπό την έννοια των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ, οπότε εκφεύγει πλήρως του πεδίου εφαρμογής της κοινοτικής ρυθμίσεως.
- 16 Συναφώς, οι κατηγορούμενοι της κύριας δίκης επικαλούνται τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 1981, 50/80, Horvath (Συλλογή 1981, σ. 385)· της 26ης Οκτωβρίου 1982, 221/81, Wolf (Συλλογή 1982, σ. 3681)· της 28ης Φεβρουαρίου 1984, 294/82, Einberger (Συλλογή 1984, σ. 1177)· της 5ης Ιουλίου 1988, 269/86, Mol (Συλλογή 1988, σ. 3627), και 289/86, Happy Family (Συλλογή 1988, σ. 3655), που αφορούσαν, αντίστοιχα, παράνομες εισαγωγές ναρκωτικών στην Κοινότητα και την εξ επαχθούς αιτίας παράνομη παράδοση των προϊόντων αυτών εντός κράτους μέλους. Υποστηρίζουν ότι, με τις εν λόγω αποφάσεις, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι δεν γεννάται καμία οφειλή δασμών ή φόρου κύκλου εργασιών κατά την παράνομη εισαγωγή στην Κοινότητα ή κατά την εξ επαχθούς αιτίας παράνομη παράδοση ναρκωτικών εντός κράτους μέλους, αντίστοιχα, όταν τα προϊόντα αυτά δεν αποτελούν τμήμα του αυστηρά εποπτευόμενου από τις αρμόδιες αρχές εμπορικού κυκλώματος ενόψει της χρήσεώς τους για ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς. Η νομολογία αυτή επεκτάθηκε καλύπτοντας και τις περιπτώσεις εισαγωγής πλαστού χρήματος με την απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 1990, C-343/89, Witzemann (Συλλογή 1990, σ. I-4477, σκέψη 20).
- 17 Η Φινλανδική, η Ελληνική και η Ιταλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, επικαλούνται ωστόσο άλλες αποφάσεις, με τις οποίες το Δικαστήριο έκρινε ότι ο

ΦΠΑ οφείλεται κανονικά όταν τα παρανόμως διατιθέμενα στην αγορά εμπορεύματα ανταγωνίζονται προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο εμπορικών πράξεων πραγματοποιούμενων στο πλαίσιο νόμιμου κυκλώματος. Τούτο συμβαίνει προκειμένου περί των απομμήσεων αρωμάτων (απόφαση της 28ης Μαΐου 1998, C-3/97, Goodwin και Unstead Συλλογή 1998, σ. I-3257), την παράνομη εκμετάλλευση τυχερών παιχνίγων (απόφαση της 11ης Ιουνίου 1998, C-283/95, Fischer, Συλλογή 1998, σ. I-3369) και την υπό συνθήκες παρανομίας εξαγωγή συστημάτων πληροφορικής (απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993, C-111/92, Lange, Συλλογή 1993, σ. I-4677). Ειδικότερα, από τη σκέψη 16 της τελευταίας αυτής αποφάσεως προκύπτει ότι η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας απαγορεύει μια γενικευμένη διαφοροποίηση μεταξύ νομίμων και παρανόμων συναλλαγών, εξαιρέσει των περιπτώσεων όπου, λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών ορισμένων εμπορευμάτων, αποκλείεται κάθε ανταγωνισμός μεταξύ ενός νόμιμου και ενός παράνομου οικονομικού τομέα.

- 18 Κατά τις προαναφερθείσες κυβερνήσεις και την Επιτροπή, τα ναρκωτικά και το πλαστό χρήμα είναι προϊόντα τα οποία δεν μπορούν να εισαχθούν στο εμπορικό κύκλωμα, καθόσον εκ της φύσεώς τους είναι παράνομα εμπορεύματα. Εντούτοις, η αιθυλική αλκοόλη δεν έχει μια τέτοια ιδιότητα, μολονότι στη Φινλανδία απαιτείται για την εισαγωγή και την πώλησή της σχετική άδεια. Πράγματι, μπορεί να πωλείται παράνόμως σε πολύ χαμηλότερη τιμή από τα νόμιμα οινοπνευματώδη ποτά για τον ίδιο σκοπό καταναλώσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, το λαθραία εισαγόμενο οινόπνευμα ανταγωνίζεται ευθέως τα νομίμως πωλούμενα οινοπνευματώδη προϊόντα, με αποτέλεσμα τη δημιουργία σχετικής δασμοφορολογικής οφειλής. Πράγματι, με τις προαναφερθείσες στην προηγούμενη σκέψη αποφάσεις το Δικαστήριο ακολούθησε μια πολύ περιοριστική ερμηνεία των εξαιρέσεων από την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας.

- 19 Εκ προοιμίου επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προαναφερθείσες αποφάσεις Horvath, Wolf, Einberger, Mol, Happy Family και Witzemann, που εκδόθηκαν σε υποθέσεις σχετικές με ναρκωτικά και πλαστό χρήμα, αφορούν εμπορεύματα τα οποία, λόγω της φύσεώς τους και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, δεν μπορούν να διατεθούν στη νόμιμη αγορά ούτε να ενταχθούν στο εμπορικό κύκλωμα. Επιπλέον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας απαγορεύει μια γενικευμένη διαφοροποίηση μεταξύ νομίμων και παρανόμων συναλλαγών. Εξ αυτού προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός μιας συμπεριφοράς ως αξιόποινης δεν συνεπάγεται από μόνος του εξαίρεση από την επιβολή φόρου, αλλά

ότι η εξαίρεση αυτή ισχύει μόνο σε ειδικές καταστάσεις όπου, λόγω των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών ορισμένων εμπορευμάτων ή ορισμένων παροχών, αποκλείεται κάθε ανταγωνισμός μεταξύ ενός νόμιμου και ενός παράνομου οικονομικού τομέα (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Lange, σκέψη 19· Fischer, σκέψη 28, Goodwin και Unstead, σκέψη 9, καθώς και την απόφαση της 29ης Ιουνίου 1999, C-158/98, Coffeeshop «Siberië», Συλλογή 1999, σ. I-3971, σκέψεις 14 και 21).

- 20 Όμως, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει με την αιθυλική αλκοόλη, την οποία αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης. Όπως υποστηρίζουν οι κυβερνήσεις που κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις και η Επιτροπή, δεν πρόκειται για εμπόρευμα του οποίου η διάθεση στο εμπόριο απαγορεύεται λόγω της ίδιας της φύσεώς του ή λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του.
- 21 Οι συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εισαγωγή στην εν λόγω υπόθεση δεν μεταβάλλουν την εκτίμηση αυτή. Πράγματι, ένα προϊόν που εκ της φύσεώς του είναι νόμιμο, όπως η αιθυλική αλκοόλη, δεν μπορεί να εξομοιώνεται προς τα ναρκωτικά για λόγους σχετικούς με την προέλευσή του, την ποιότητά του ή την καθαρότητά του.
- 22 Ομοίως, δεν ασκεί καμία επιρροή το γεγονός ότι στο ως άνω κράτος μέλος προβλέπεται, σχετικά με την καθαρή αιθυλική αλκοόλη, ένα ειδικό καθεστώς χορηγίσεως αδείας όσον αφορά τόσο την παραγωγή και τη διάθεση στο εμπόριο όσο και την εισαγωγή και εξαγωγή του προϊόντος αυτού (βλ. επ' αυτού την προαναφερθείσα απόφαση Lange, σκέψη 17).
- 23 Εξάλλου, όπως τόνισε και η Επιτροπή, ο ανταγωνισμός μεταξύ του λαθραία εισαγομένου οινοπνεύματος και εκείνου που αποτελεί το αντικείμενο εμπορικών πράξεων πραγματοποιούμενων στο πλαίσιο ενός νομίμου κυκλώματος δεν αποκλείεται, καθόσον υφίσταται μια νόμιμη αγορά οινοπνεύματος η οποία ακριβώς πλήττεται

από τα λαθραία προϊόντα. Συνεπώς, η αιθυλική αλκοόλη δεν μπορεί να θεωρηθεί προϊόν που αποκλείεται από το εμπορικό κύκλωμα. Επομένως, υπόκειται στους φόρους και τους δασμούς που οφείλονται κανονικά δυνάμει της κοινοτικής ρυθμίσεως.

- 24 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η έκτη οδηγία, οι οδηγίες 92/12 και 92/83, καθώς και ο τελωνειακός κώδικας, έχουν την έννοια ότι οι διατάξεις τους περί υποχρεώσεως καταβολής φόρων και δασμών έχουν εφαρμογή και όταν πρόκειται για λαθραία εισαγωγή στο κοινοτικό τελωνειακό έδαφος αιθυλικής αλκοόλης προελεύσεως τρίτης χώρας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 25 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Φινλανδική, η Ελληνική και η Ιταλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτοντος που ανέκλυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 8ης Δεκεμβρίου 1998 το Tampereen käräjäoikeus, αποφαινεται:

Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, οι οδηγίες 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, και 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, καθώς και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι οι διατάξεις τους περί υποχρεώσεως καταβολής φόρων και δασμών ισχύουν και όταν πρόκειται για λαθραία εισαγωγή στο κοινοτικό τελωνειακό έδαφος αιθυλικής αλκοόλης προελεύσεως τρίτης χώρας.

Sevón

Jann

Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουνίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

R. Grass

L. Sevón